

(<https://zene-domovinski-rat.hr/>)

Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije (<https://zene-domovinski-rat.hr/>) > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)

> INTERVJU - Ratnici bez oružja u Domovinskom ratu - mag. sestrinstva, Hrvoje Pokos

INTERVJU - RATNICI BEZ ORUŽJA U DOMOVINSKOM RATU - MAG. SESTRINSTVA, HRVOJE POKOS

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/hrvoje-pokos-001.jpg>)

Ratne medicinske sestre i tehničari u Domovinskom ratu, na prvoj liniji bojišta, rame uz rame branitelja, istinski su heroji zahvaljujući kojima su brojne braniteljice i branitelji danas među nama. O tim hrabrim ljudima, ratnim timovima liječnika, medicinskih sestara, tehničara i vozača saniteta, danas se, nažalost, malo govori.

Tih devedesetih, potpuno nepripremljeni i nespremni, ti mladi ljudi preko noći su hrabro i požrtvovno uz dragovoljce Domovinskog rata krenuli u obrambeno-oslobodilački rat, suprotstavljajući se znatno snažnijem, dobro naoružanom srbočetničkom neprijatelju.

Svojim primjerom, medicinske sestre i tehničari pokazali su u najtežim trenucima života, kada ne znaš hoćeš li možda biti meta neprijateljskog metka na potpuno nepoznatom terenu, što znači imati hrabrost, domoljublje, humanost i požrtvovnost. Spašavajući živote, nisu mislili na sebe, na svoju djecu i obitelj, radili su herojske stvari, zbog čega se mora govoriti o toj populaciji ljudi kako bi današnje, i buduće generacije mladih ljudi u Hrvatskoj, mogle i znale cijeni život u slobodnoj Hrvatskoj.

Bjelovarski zdravstveni djelatnici „KAME“ sudjelovali su u gotovo svim vojno-redarstvenim operacijama u Hrvatskoj. Među prvim pripadnicima mobilne kirurško-anestezioološke ekipe „KAME“ Bjelovar bio je i anestezijski tehničar Hrvoje Pokos, s kojim smo se vratili u početak povijesne 1991. godine. Kada ste shvatili da ste i Vi dio rata te da je iznenada prekinuta lijepa bezbrižna svakodnevica Bjelovarskog mladića koji je do tada, godine, živio sretan i bezbrižan život?

Po završetku srednje škole 1989. godine, iste godine sam završio na odsluženju vojnog roka u Novom Sadu i Beogradu kao „septembarac“ 1989./90. u tadašnjoj JNA.

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće. [Postavke kolačića \(https://zene-domovinski-](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies\)](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

Iako vrlo stidljivo i šuto, kroz Dnevnik ostalih televizijskih kuća bivše države, uspijevali smo saznati da dolazi do promjena na političkom planu unutar tadašnje Federacije. Krajem mog odsluženja vojnog roka, na televiziji se više govorilo o Vinku Pintariću (nasilni višestruki ubojica, op.a.) nego o prvim balvanima oko Knina.

Vrativši se u Bjelovar u kasno ljeto 1990. godine, nadao sam se normalnom civilnom životu, druženju s prijateljima, dvoumeći se između početka studiranja na Šumarskom fakultetu u Zagrebu, koji sam upisao 1989. godine, ili ostanku u zdravstvu i stažiranju kao medicinski tehničar.

No, tih dana sam među prvima završio u pričuvnom sastavu hrvatske policije, po tadašnjim federalnim zakonima kao jedinog mogućeg, oružanog sastava Hrvatske. Naime, moj otac, koji je bio aktivni djelatnik MUP-a RH, inzistirao je na mom ulasku u pričuvni sastav MUP-a RH. Tako sam već krajem 1990. godine, prvi put obukao odoru pričuvnog policajca.

Kako ste se organizirali u tadašnjem Medicinskom centru Bjelovar što se tiče zdravstvene i sanitetske skrbi? Prisjetimo se i prve ratne medicinske ekipe.

Početak ožujka 1991. godine, i prvo ozbiljno oružano događanje u Pakracu, bio je znak za alarm i u zdravstvenom sustavu tadašnjeg Medicinskog centra „dr Emilija Holik“, gdje se osniva Krizni štab koji provodi organizaciju zdravstvene i sanitetske skrbi. Krizni štab je sudjelovao i u upućivanju zdravstvenih djelatnika na ratišta.

Širenjem oružane pobune i sve otvorenijih ratnih sukoba, u pričuvni sastav MUP-a RH početkom 1991. godine pozivaju se liječnici Željko Šebek (internist), Željko Štivić (kirurg), Darko Kirinčić (ortoped) i Marina Premužić (internist), medicinski tehničar Hrvoje Pokos te vozači Dragan Đurković i Slavko Kubaček.

Glavni cilj osnivanja mobilnih kirurško-anestezioloških ekipa bio je „zlatni sat“, vrijeme kada život doslovno ovisi o stručnoj medicinskoj pomoći. Koliko puta ste bili u takvoj situaciji, gdje i kada?

Mobilne kirurško-anesteziološke ekipe („KAME“) bile su profesionalne, vrhunsko opremljene medicinske ekipe iz svih hrvatskih bolnica, i kao takve dio pričuvnog sastava hrvatske policije. Njihovo osnivanje datira s početkom akcije „Maslenica“ 1993. godine. Od tada do vojno-redarstvene akcije „Oluja“, zdravstveni djelatnici, ujedno pričuvni policajci, „KAME“ su konstantno na terenu, najvećim dijelom na Velebitu. Izmjenjivanje timova je bilo svaka dva do tri tjedna, a ponekad su smjene trajale i duže.

Glavni razlog osnivanja „KAMA“ bio je „zlatni sat“, o kojem se u zdravstvu aktivno govori i danas: želja da se ranjenom/povrijeđenom borovniku pomogne što prije i učinkovitije te da im se pruži realna šansa za preživljavanjem i oporavkom.

Tijekom svih dana provedenih na Velebitu i ostalim ratištima Hrvatske, a naročito u vojno-redarstvenim akcijama „Bljesak“ i „Oluja“, uloga „KAMA“ je bila značajna, jer su spašeni mnogi životi.

Postali ste važan segment legendarne jedinice, specijalne policije „Omega“. Koja vam je akcija ostala posebno zabilježena u memoriji i zašto? Koje Vam je najbolnije sjećanje iz Domovinskog rata?

Tridesetak bjelovarskih zdravstvenih djelatnika ujedno su bili i pričuvni policajci u sklopu jedinice specijalne policije „Omega“. Svi oni, a svi su bili mobilizirani, među njima i petnaestak žena, ni na koji način nisu razmišljali o izvlačenju od odlazaka na terene. Koliko god rat bio užasan događaj, svaki odlazak bjelovarskih „KAMA“ na neki od terena protekao je na način da je najmanje stotinjak djelatnika bolnice došlo na oproštaj sa članovima ekipe i željom da se svi vratimo živi i zdravi te da imamo što manje posla.

Zanimljiv je i događaj iz svibnja/lipnja 1993. kada je naša bjelovarska ekipa bila stacionirana na položaju „Bukva“ na Velebitu. Tijekom predvečerja javljeno nam je da je na susjednom položaju, jednog od policajaca ugrizao poskok. Tada smo dr.med. Davorin Diklić (kirurg), dr.med. Danica Jelić (anesteziolog) i ja, u pratnji četiri specijalna policajca, krenuli pješice do tog položaja, noseći na leđima više ranaca potrebne opreme. Nakon gotovo dva sata hoda po mrklom mraku uspjeli smo doći do susjednog položaja te smo pomogli unesrećenom. Ovdje smo proveli vrijeme do jutra, a na „Bukvu“ smo se vratili hodajući kroz vrleti Velebita.

Drugi događaj vezan je uz boravak na položaju „Dušice“ na Velebitu. Moji roditelji su se oduvijek bavili planinarstvom pa sam i ja od malih nogu često bio u planinama, najviše u Hrvatskoj i Sloveniji. Tako sam dobro poznavao i čudi Velebita. Krajem studenog 1993. godine prevezeni smo helikopterom MUP-a iz Lukovog Šugarja na položaj „Dušice“. Dan je bio prekrasan, sunčan i topao, a ja sam znajući za prevrtljivo vrijeme na Velebitu te da je zima pred vratima, odmah počeo sa sakupljanjem drva i unošenjem u brvnaru u kojoj smo bili smješteni. Naravno da su me pratili mnogi podsmjesi zašto to radim... Sljedeće jutro, oko barake je bilo pola metra snijega, od mećave se ništa nije vidjelo i puhala je orkanska bura. Tada sam, od svih u baraci, dobio pohvalu zbog svog čina dan ranije.

Nažalost, bilo je i bolnih sjećanja tijekom Domovinskog rata. Najgore je kada si s nekim dobar, vremenom postanete prijatelj, i onda taj netko pogine tijekom neke akcije. Teško je sjetiti se svih datuma kada sam izgubio nekoga od tih ratnih prijatelja. No, svake godine paljenjem svijeća za Vukovar i Škabrnju, uvijek palim svijeću i za sve te, moje pale prijatelje.

Iz razgovora sa brojnim braniteljima koji su preživjeli lakša i teža ranjavanja mogla sam čuti da ste vi često bili i psiholozi koji su pružali i psihološku pomoć, kroz utjehu i toplu ljudsku riječ. Sudjelovali ste i u najtežoj operaciji „Maslenica“ početkom 1993. godine gdje je poginuo veliki broj branitelja. Kada Vam je bio najteži trenutak i kroz koja ste još bojišta prošli?

Kako sam pričuvni policajac od kraja 1990. godine pa do posljednjeg terena 1998. godine, obišao sam gotovo sva ratišta u Hrvatskoj, osim istočne Slavonije. Zadnji službeno odrađeni teren po nalogu MUP-a RH bio je u ljeto 1998. godine. Bila je to sanitetska pratnja pripadnika specijalne policije na račišćavanju i uništavanju ubojitih sredstava u okolici Slunja.

Vi ste se u poslijeratnim godinama stalno usavršavali i danas ste magistar sestrinstva. Kako danas Vaši mlađi kolege i kolegice gledaju na Vas kao čovjeka koji je proživio Domovinski rat, kao branitelja? Što oni uopće znaju o ratu, s obzirom da je ratna tematika vrlo malo zastupljena u školama?

Domovinski rat je uzrokovao mnogo žrtava, odnio mnogo života i završio pobjedom Hrvatske te vraćanjem svih dijelova naše države u teritorijalne okvire bivše SRH. Za to su zaslužni mnogobrojni, tada većinom mladi momci i djevojke, koji se nisu štedjeli, već su živjeli za slobodnu, bolju, napredniju i bogatiju Hrvatsku.

Često se sjetim rata i mnogih viđenih i doživljenih grozota u njemu, no ne volim govoriti o tome. Nadam se da moja djeca i budući potomci na svojoj koži nikada više neće okusiti što znači ratovati. Od Domovinskog rata prošlo je gotovo 30 godina i zbog toga ja od današnje mladeži ne očekujem da usjećaju sve one emocije koje u meni bude uspomene na to vrijeme. U ovom užurbanom i sve besćutnijem svijetu mladi ljudi jednostavno nemaju vremena za čuti i pokušati razumjeti probleme hrvatskih

Isto tako, ne želim da se na hrvatske branitelje gleda kao nekada na vječite partizane, kao parazite društva koji samo izvlače sredstva za svoju dobit. No, ni sami branitelji ne smiju kaljati svoj ugled, iskazivati bahatost i tražiti privilegije u odnosu na sve ostalo stanovništvo Hrvatske.

Godina je 2024., prošlo je 80 godina od 2. svjetskog rata, i po meni je krajnje vrijeme da prestanemo govoriti o ustašama i partizanima, ustaškim i partizanskim zastavama. Branitelji u Domovinskom ratu borili su se za modernu i naprednu Hrvatsku, a ne Hrvatsku iz feudalnog doba.

Što se tiče mladih i današnje generacije, nisam siguran da li bi one bile u stanju učiniti za Hrvatsku sve ono što je učinila moja generacija prije 30 godina. Zbog situacije u okruženju Hrvatske i u svijetu, podržavam povratak obaveznog vojnog roka. Smatram da su tri mjeseca vojne obuke, današnjim generacijama potrebne, ali i dovoljne da nauče o oružju sve ono za što se, ponavljam, nadam da nikada u budućnosti neće trebati upotrijebiti.

Zbog sebe samoga i želje za novim znanjima i vještinama, tijekom godina završio sam u Zagrebu studij za višeg medicinskog tehničara, prvostupnika sestrinstva, a prije desetak godina završio sam i magisterij sestrinstva na Medicinskom fakultetu u Zagrebu. I dan danas nastojim naučiti nešto novo, jer zdravstvo svakodnevno ide naprijed.

Sretan sam što sam svojom aktivnošću, kao predsjednik bjelovarske podružnice Hrvatske udruge medicinskih sestara i kao gradski vijećnik u Bjelovaru, aktivno pomogao i sudjelovao pri osnivanju Studija sestrinstva u Bjelovaru.

Zadovoljan sam jer sam tijekom profesionalne karijere imao mogućnost pomoći mnogobrojnim ljudima, a u bjelovarskom zdravstvu sam već 32 godine.

Što biste danas promijenili u životu kada biste bili u toj poziciji? Biste li možda ispravili neke nepravde koje su Vam nanesene kao čovjeku koji je bio spreman u brojnim ratnim situacijama dati život za Hrvatsku u kojoj živimo? jJe li ovo Domovina kakvu ste željeli prije tri desetljeća?

Zadovoljan sam svojim dosadašnjim životom, te stoga ništa ne bih mijenjao. Ponekad je bilo ružnih epizoda, ali i daleko više lijepih. Život te nauči da moraš očvrsnuti, uhvatiti se u koštac sa nedaćama i hrabro krenuti dalje.

Ne volim ljude sa „figom u džepu“, koji jedino znaju prigovarati i provocirati, glumiti veličine, a koji se boje vlastite sjene i nikada nemaju nešto pametno za reći ili predložiti. Takvih ljudi mi je u stvarnosti žao.

Žao mi je i jer smatram da, gotovo 30 godina od rata, Hrvatska još uvijek nije takva država kojoj sam se nadao, za koju sam kisnuo u Kusionjama, strahovao za svoj život u Gračacu ili se smrzavao na Velebitu. Sjećam se da smo dr. med. Željko Štivić (kirurg) i ja, bili jedini zdravstveni djelatnici, koji smo sa hrvatskim policijskim i vojnim snagama dočekali Novu 1992. godinu u Pakracu. Tada smo pričali o tome kakva će Hrvatska biti nakon rata, nadali se i željeli da postane moderna, napredna i bogata te da u tome trebaju uživaju svi stanovnici države. A Hrvatska ima zaista dobre mogućnosti za takav napredak.

Popis pripadnika mobilne kirurško-anesteziološke ekipe („KAME“) Bjelovar:

• Specijalisti kirurzi:	• Specijalisti anesteziologije:
Allouch Alli	Jelić Danica
Diklić Davorin	Kudumija Mirjana
Košćak Darko	Šimunac Jasna
Mesar Neven	Šklebar Ivan
Nekić Ante	Vranko-Nagy Nada
Štivić Željko	
Veseli Stanislav	

• Operacijske sestre:	• Anestezijski tehničari:
Bilek Jadranka	Jandrašinčec Senka
Gašparac Ilonka	Kesić Ružica
Kubišta Marija	Koprek Snježana
Molnar Mirela	Matoš Stjepan
Putić Ankica	Pokos Hrvoje
Smoljanović Jasenka	
Štelcer Ljiljana	

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće. Postavke kolačića ([https://zene-domovinski-](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies)

[rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies](https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies))

- Papoči Marijan

Čupen Darko

Datum objave: 28. 08. 2024.

INTERVJU - Preko tri desetljeća uz... <https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/227/hrvoje-pokos-03.jpg>

Udruga žena u Domovinskom ratu Bjelovarsko-bilogorske županije

Adresa: **Ul. Tomaša G. Masaryka 8, 43000 Bjelovar**OIB: **31202783252**Žiro račun: **HR1524020061100688149**Kontakt: **+385 91 578 6118**E-mail: **info@zene-domovinski-rat.hr**

**Podružnice
Hrvatske komore
medicinskih
sestara u
Bjelovarsko-**

Kontaktirajte nas

- > Domovinski rat (<https://zene-domovinski-rat.hr/domovinski-rat/>)
 - > Knjige (<https://zene-domovinski-rat.hr/knjige/>)
 - > Obljetnice (<https://zene-domovinski-rat.hr/obljetnice/>)
(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/227/hrvoje-pokos-04.jpg>)
- > Domoljubni zapisi (<https://zene-domovinski-rat.hr/domoljubni-zapisi/>)
 - > Aktualnosti (<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/>)
 - > Intervjui (<https://zene-domovinski-rat.hr/intervjui/>)
 - > Kolumne (<https://zene-domovinski-rat.hr/kolumne/>)
 - > Vjera (<https://zene-domovinski-rat.hr/vjera/>)
 - > Zdravlje (<https://zene-domovinski-rat.hr/zdravlje/>)
- > Kontaktirajte nas (<https://zene-domovinski-rat.hr/kontakt-informacije/>)
 - > Pitanja (<https://zene-domovinski-rat.hr/cesta-pitanja/>)
- > O Udruzi (<https://zene-domovinski-rat.hr/udruga-braniteljica-bbz/>)
- > Partneri udruge (<https://zene-domovinski-rat.hr/partneri-udruge/>)
- > Impressum (<https://zene-domovinski-rat.hr/impressum/>)

Posljednje novosti

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploads/227/hrvoje-pokos-001.jpg>) **TRADICIONALNO OBLJEZAVANJE ZAŠTITNIKA LOVACA I DIVLJIH ŽIVOTINJA - SV. HUBERTA U BJELOVARU**

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/tradicionalno-obljezavanje-zastitnika-lovaca-i-divljih-zivotinja-sv.hubert>)

07. 11. 2024.

(<https://zene-domovinski-rat.hr/images/uploa>

33. OBLJETNICA VOJNO - REDARSTVENE OPERACIJE „OTKOS 10“ – OPĆINA VELIKA PISANICA

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/33.-obljetnica-vojno-redarstvene-operacije-otkos-10-opcina-velika-pisanica>)

04. 11. 2024.

Naše web stranice koriste kolačiće kako bi Vama omogućili najbolje korisničko iskustvo. Prihvaćam sve kolačiće [Postavke kolačića](#) (<https://zene-domovinski-rat.hr/uvjeti/poslovanje/kolacici-cookies>)

MEĐUNARODNI DAN SMANJENJA RIZIKA OD KATASTROFA - OBILJEŽEN I U BJELOVARU

(<https://zene-domovinski-rat.hr/novosti/udruga/međunarodni-dan-smanjenja-rizika-od-katastrofa-obiljezen-i-u-bjelovaru>)

14. 10. 2024.

2024 Udruga „Žene u Domovinskom ratu“ Bjelovarsko-bilogorske županije - Sva prava pridržana

PIXELIO (<https://pixelio.hr/>) | Izrada web stranica (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/izrada-web-stranica>) | Grafički dizajn (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/graficki-dizajn>) | Internet marketing (SEO) (<https://pixelio.hr/internet-usluge/cijena/internet-marketing>)